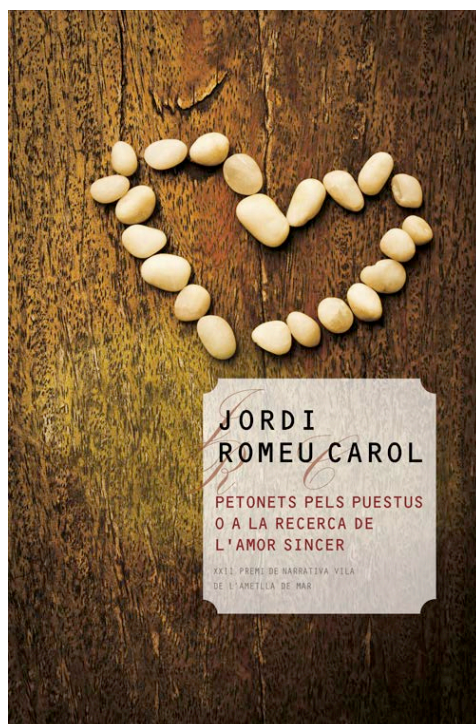

Petonets pels puestus o a la recerca de l'amor sincer

XXII Premi de Narrativa Vila de l'Ametlla de Mar

De Jordi Romeu Carol

“Per tot plegat, doncs, vaig començar un viatge que, esperava, em portaria a conèixer la persona que ens havia deixat aquell missatge d'amor escrit en una paret de carretera. Volia que me n'expliqués els motius. Llavors, però, encara no podia preveure on em portaria aquesta cerca.”

Petonets pels puestus o a la recerca de l'amor sincer relata el viatge emocional de Joan Llorente, un jove de trenta anys passats, a la recerca del veritable sentit de l'amor sincer. A través de l'experiència pròpia i de la de diferents personatges que es troba en aquest camí, el protagonista busca les respostes al fracàs de la seva relació sentimental amb la xicota de tota la vida. La història és una sàtira de la visió masculina del món de la parella i dels sentiments contada en primera persona i amb l'aire distret i innocent del seu protagonista.

Jordi Romeu Carol (Sant Pere de Riudebitlles, 1978) és llicenciat en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport, en Publicitat i Relacions Públiques, i bomber de professió. El món de la literatura, però, no li és aliè, hi ha conviscut tota la vida i actualment forma part del seu dia a dia. Aquesta és la seva tercera novel·la, tot i que és la primera que es publica.

Extractes del llibre

Una història de desamor

“Feia dos anys que vivíem junts. Ens havíem decidit després de mesos i mesos de discutir-ho. Jo estava molt bé, a casa dels pares. Com pot ser que amb trenta anys encara visquem amb els pares, em repetia ella fins a la sacietat. Feia dotze anys que festejàvem i mai havíem tingut la necessitat d'ajuntar-nos. Ella a casa seva i jo a la meua. Quina manera millor de no discutir? Doncs guaita: dos anys, hem durat.”

Relat d'una experiència vital que desencadena canvis

“Potser no us ho creureu, però allò que m'havia impressionat tant era un missatge escrit en una paret embrutida vora la carretera. Sí, un d'aquests que sovint trobem als vorals de les vies del nostre país i que, si no és tapat artificialment pels operaris de carreteres, romanen durant anys fins que els embats meteorològics els van fent desaparèixer molt a poc a poc.

Per tot plegat, doncs, vaig començar un viatge que, esperava, em portaria a conèixer la persona que ens havia deixat aquell missatge d'amor escrit en una paret de carretera. Volia que me n'expliqués els motius. Llavors, però, encara no podia preveure on em portaria aquesta cerca.”

Una recerca de respostes trepidant

“Allò era l'única cosa que podia fer: avisar l'autoritat i buscar un mitjà de transport que no fos anar amb el Ford Escort del Balbí fins a Barcelona (i resar perquè, amb una mica de sort, la policia localitzés el meu estimat Hyundai atrotinat ben aviat, i, consegüentment, tot i que una ombra de pessimisme planava damunt meu, el portàtil amb la feina de tot un any acumulada en els seus fitxers; bé, i les maletes també, és clar, tot i que era secundari). A més a més, amb el paper de la denuncia potser podria

justificar l'absència de reportatge. Li vaig dir que d'acord al Balbí, però que conduiria jo, només faltaria, amb l'estat en què es trobava aquell embriac.”

“La veritat és que jo tampoc no estava en gaires bones condicions, però almenys era conscient que, més que llarga, aquella nit havia sigut llarguíssima i, a sobre, depriment. L'estat d'eufòria d'algun moment no tenia res a veure amb el que llavors sentia. Creieu-me que no era gaire agradable, tot plegat. Tot i així, vaig correspondre a la mostra d'afecte del Balbí tustant-lo a l'esquena i fent-li entendre que estava agraït de la seva ajuda, si és que se'n pot dir ajuda. Ell, emocionat, tornà a abraçar-me encara més fort. No va ser fins al cap d'una estona, i d'insistir amb petites empentes perquè se separés de mi, que em deixà anar i em tornà a mirar als ulls.”

Amor i humor

“Sí, es veu que el nostre benaventurat director, el senyor Camil, era aquell amant tan sincer que havia promès amor etern a una prostituta com la Paka i que després l'havia deixada amb un pam de nas. Els perquès potser no els sabrem mai, però, la veritat, tampoc no crec que tinguin cap interès (si algú realment hi està molt i molt interessat, li recomanaria que intenti parlar amb el senyor Camil, segur que l'atendrà ben amablement; és ironia, és clar).”

“El senyor Camil i la Paka, units finalment en una abraçada d'òssos, ajunten els seus llavis com si fossin un i inicien un ball d'entusiasme amorós, combinació del *Waka Waka* de la Shakira, del *Baile del caracol* i del ritual d'aparellament de la foca antàrtica. Les llengües no paren d'anar amunt i avall, els sorolls guturals sembla que vulguin rebentar les parets, els esquitxos de saliva volen pertot arreu. En resum, s'esdevé un frenesí que ni a les pel·lícules més porques.”

Fitxa tècnica

Títol: *Petonets pels puestus o a la recerca de l'amor sincer*

Autora: Jordi Romeu Carol

Col·lecció: Notes de color, 64

Pàgines: 160

Format: 15,5 x 23,3 cm

Preu: 13,50 euros

ISBN: 978-84-9034-231-2